

Publicat el 24-11-2013 en "Levante - EMV".

Estudis sobre l'Horta de València

Carles Dolç *

Carme Miquel acaba de publicar *Mataren el verd*, una crònica novel·lada sobre els fets de La Punta, un relat sobre l'expulsió, en el 2002, d'una part dels habitants d'eixa partida de l'Horta de València per a construir i instal·lar una Zona d'Activitats Logístiques (ZAL) del Port. La memòria és curta i en una dècada s'ha pogut diluir en l'oblit eixa història, que va significar una nova consumació del fèrtil territori agrari de València, així com uns episodis sense contemplacions a drets humans dels afectats. És oportú el llibre de Carme Miquel. Deu anys després la zona està tancada i aplanada, l'horta quedà soterrada i la ZAL és inexistent, els terrenys agraris s'hi varen destruir i estan inutilitzats. Sembla que les raons d'urgència que, des de l'Administració i l'Autoritat Portuària, es donaren sobre la ZAL no eren certes, com discutible era voler instal·lar-la en eixa localització. A més, amb posterioritat hi ha sentències dels tribunals sobre la il·legalitat del corresponent pla d'urbanisme. I si es donaren sòlides raons per a no ubicar la ZAL a La Punta i resulta que no s'ha construït, per què no pensar en revertir la situació? Per què no tornar eixos terrenys a la seua condició agrària, per què no fer hi un parc agrari en l'entrada nord al Parc Natural de L'Albufera? Utòpic? No més que ho era recuperar les dunes de les platges de El Saler, destruïdes amb aquell pla turístic dels anys 60: ara amb una intervenció modèlica s'han refet les dunes, tornant-se a integrar en la zona d'esplai ciutadà del Parc. Clar que seria factible recuperar els terrenys de La Punta per a horta...

Des de fa dècades venen donant-se raons per conservar l'horta com a recurs alimentari de la ciutat, com un dels seus pulmons necessaris, com a patrimoni cultural i identitari, singularitat civil de la comarca, de la metròpolis. A més de comptar amb la saviesa de generacions de llauradors que l'han treballada durant segles, en els últims vint anys els coneixements sobre la seua realitat geogràfica, històrica, econòmica, sociològica o patrimonial són molt més complets, s'han publicat nous estudis, s'ha argumentat i debatut alternatives viables. També s'ha elaborat amb rigor, tot i que siguen discutibles algunes de les seues propostes, un Pla d'Acció Territorial de l'Horta, el qual no s'ha aprovat i que pareix té un futur ben incert.

Fa uns mesos la Universitat de València ha publicat *La huerta de Valencia: un paisaje cultural con futuro incierto*, del qual són editors Joan Romero i Miquel Francés. Es tracta d'un llibre on diversos especialistes universitaris ens posen al dia d'estudis relatius a l'evolució recent de l'horta i les evidències actuals sobre els seus orígens

històrics, analitzen els valors paisagístics i culturals, i exposen amb claredat les incerteses del seu futur. Alhora, en realitzen un seguit de propostes per a la seua recuperació econòmica i sobre les possibilitats d'ús cultural ciutadà, prenent com a referència des de les opinions de llauradors en actiu a experiències d'altres zones agràries del planeta. Són noves idees per discutir com mantindre-la viva en simbiosi amb la realitat urbana de la comarca. El llibre també inclou un magnífic documental en CD.

És un llibre a l'abast de qualsevol lector interessat, que compendia estudis, els divulga i presenta alternatives possibles. És en particular recomanable per a polítics en actiu necessitats de conèixer el país i decidir-se a prendre les mesures actives que, des de fa dècades, es reclama que s'hi apliquen per raons de sostenibilitat.

Si tenim els estudis necessaris sobre l'horta, si hi ha propostes de com transformar-la per garantir la seua continuïtat modernitzant cultius i usos, com s'explica eixa cansina manca de voluntat política que fa invàlides tantes iniciatives per recuperar-la? Perquè allò curiós és que, alhora que l'administració les frustra, oficialment continua amb la salmòdia sobre les seues castes virtuts: pura hipocresia. Ara, quan momentàniament s'han aturat algunes pressions urbanitzadores, seria un bon moment per posar en marxa una política de recuperació integral de l'horta.

Imatge:

* Arquitecte-Urbanista

Fitxer baixat de **<http://www.terracritica.org>**